

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 26 listopada 2015 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuł 1 ust. 1 — Przejęcia przedsiębiorstw —
Ochrona praw pracowniczych — Obowiązek przejęcia pracowników przez przejmującego —
Przedsiębiorstwo publiczne świadczące usługę publiczną — Świadczenie usługi przez inne
przedsiębiorstwo na podstawie umowy o zarządzanie usługami publicznymi — Decyzja
o nieprzedłużeniu tej umowy po wygaśnięciu — Utrzymanie tożsamości jednostki gospodarczej —
Działalność zasadniczo opierająca się na sprzęcie — Brak przejęcia personelu

W sprawie C-509/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País
Vasco (Hiszpania) postanowieniem z dnia 9 września 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu
13 listopada 2014 r., w postępowaniu:

Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

przeciwko

Luisowi Airze Pascualowi,

Algeposa Terminales Ferroviarios SL,

Fondo de Garantía Salarial,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie F. Biltgen (sprawozdawca), prezes dziesiątej izby, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby,
A. Borg Barthet i S. Rodin, sędziowie,

rzecznik generalna: E. Sharpston,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu hiszpańskiego przez M.J. Garcíę-Valdecasas Dorrego, działającą w charakterze
pełnomocnika,

* Język postępowania: hiszpański.

— w imieniu Komisji Europejskiej przez J. Riusa i M. Kellerbauera, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) (państwową spółką administrującą infrastrukturą kolejową, zwaną dalej „ADIF-em”) a L. Airą Pascuałem, Fondo de Garantía Salarial (funduszem gwarantowanych świadczeń pracowniczych) i Algeposa Terminales Ferroviarios SL (zwaną dalej „Algeposą”) dotyczącego zwolnienia grupowego z przyczyn ekonomicznych, którym został objęty L. Aira Pascual.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Dyrektywa 2001/23 stanowi kodyfikację dyrektywy Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich, odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 61, s. 26), zmienionej dyrektywą Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. (Dz.U. L 201, s. 88).
- 4 Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23 stanowi:
 - „a) Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do każdego przypadku przejęcia przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa [lub] zakładu, przez innego pracodawcę w wyniku prawnego przeniesienia własności lub łączenia.
 - b) Zgodnie z lit. a) i dalszymi postanowieniami niniejszego artykułu przejęcie w rozumieniu niniejszej dyrektywy następuje wtedy, [gdy] przejmowana jest jednostka gospodarcza, [która] zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza.
 - c) Niniejszą dyrektywę stosuje się do przedsiębiorstw prywatnych i publicznych, prowadzących działalność gospodarczą, bez względu na to, czy działają dla osiągnięcia zysku czy nie. Reorganizacja administracyjna organów administracji publicznej lub przeniesienie funkcji administracyjnych między organami administracji publicznej nie stanowi przejęcia w rozumieniu niniejszej dyrektywy”.

5 Artykuł 2 ust. 1 wspomnianej dyrektywy stanowi:

„Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) »zbywający« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w związku z przejęciem w rozumieniu art. 1 ust. 1 przestaje być pracodawcą w odniesieniu do przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu;
- b) »przejmujący« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która z powodu przejęcia w rozumieniu art. 1 ust. 1 staje się pracodawcą w odniesieniu do przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu;

[...]”.

6 Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy ma następujące brzmienie:

„Prawa i obowiązki zbywającego wynikające z umowy o pracę lub stosunku pracy [istniejących] w momencie przejęcia przechodzą, w wyniku tego przejęcia, na przejmującego”.

7 Zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2001/23:

„Przejęcie przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu nie stanowi samo w sobie podstawy do zwolnienia, czy to przez zbywającego czy przejmującego. Postanowienie to nie stoi na przeszkodzie zwolnieniom z powodów ekonomicznych, technicznych lub organizacyjnych, powodujących zmiany w stanie zatrudnienia”.

Prawo hiszpańskie

8 Przepisy mające zastosowanie do pracowników w wypadku przejęcia jednostek gospodarczych zostały określone w Real Decreto Legislativo 1/1995 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (królewskim dekretem ustawodawczym 1/1995 w sprawie zatwierdzenia zmienionego tekstu ustawy regulującej status pracowników) z dnia 24 marca 1995 r. (BOE nr 75 z dnia 29 marca 1995 r., s. 9654), w brzmieniu wynikającym z ustawy 12/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. (BOE nr 164 z dnia 10 lipca 2001 r., s. 24890) (zwanej dalej „Estatuto de los Trabajadores”).

9 Artykuł 44 ust. 1 i 2 Estatuto de los Trabajadores stanowi:

„1. Przejęcie przedsiębiorstwa, zakładu bądź niezależnej jednostki produkcyjnej tego przedsiębiorstwa nie prowadzi automatycznie do zakończenia stosunku pracy; nowy pracodawca wstępuje w prawa i obowiązki poprzedniego pracodawcy z tytułu umowy o pracę i zabezpieczenia społecznego, w tym zobowiązania emerytalne, na warunkach przewidzianych przez właściwe przepisy szczególne, a ogólnie we wszystkie obowiązki w dziedzinie dodatkowej ochrony socjalnej, jakich podjął się zbywający.

2. Do celów niniejszego przepisu pod pojęciem przejęcia przedsiębiorstwa rozumie się przejęcie jednostki gospodarczej zachowującej swoją tożsamość, rozumianej jako zorganizowany zespół zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 10 ADIF jest przedsiębiorstwem publicznym świadczącym usługę przeładunku jednostek transportu intermodalnego w terminalu w Bilbao (Hiszpania). Usługa ta jest świadczona na rzecz Renfe Operadora.
- 11 Na podstawie umowy o zarządzanie usługami publicznymi, która weszła w życie w dniu 1 marca 2008 r., ADIF zlecił zarządzanie wspomnianą usługą, powierzając ją Algeposie. Algeposa wykonywała to świadczenie w obiektach ADIF-u i za pomocą żurawi należących do ADIF-u.
- 12 Wspomniana umowa została zawarta na okres 48 miesięcy. Po upływie tego okresu została ona przedłużona do dnia 30 czerwca 2013 r.
- 13 W maju 2013 r. ADIF oddelegował niektórych swoich pracowników do Algeposy, aby przeszli oni szkolenie wśród personelu Algeposy.
- 14 W czerwcu 2013 r. ADIF powiadomił Algeposę, że nie zamierza przedłużać umowy po dniu 30 czerwca 2013 r. ze względu na to, że począwszy od tej daty sam będzie świadczył rozpatrywaną w postępowaniu głównym usługę za pomocą własnego personelu. ADIF powiadomił także Algeposę, że odmawia wstąpienia w prawa i obowiązki Algeposy odnoszące się do jej personelu.
- 15 W konsekwencji Algeposa dokonała zwolnienia grupowego z przyczyn ekonomicznych dotyczącego kilku pracowników, w tym L. Airy Pascuala, który przedtem był zatrudniony przy wykonywaniu zawartej z ADIF-em umowy o zarządzanie usługami publicznymi.
- 16 W dniu 30 lipca 2013 r. L. Aira Pascual wniósł pozew przeciwko ADIF-owi, Fondo de Garantía Salarial i Algeposie do Juzgado de lo Social n° 10 de Bilbao (sądu pracy nr 10 w Bilbao) ze względu na to, że po upływie zawartej z Algeposą umowy ADIF powinien był wstąpić w prawa Algeposy związane ze stosunkami pracy łączącymi Algeposę z personelem. Zdaniem L. Airy Pascuala przejęcie przez ADIF bezpośredniego zarządzania świadczeniem rozpatrywanej w postępowaniu głównym usługi stanowi przejęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 44 Estatuto de los Trabajadores. W konsekwencji L. Aira Pascual wniósł o stwierdzenie nieważności zwolnienia lub posiłkowo stwierdzenie jego bezskuteczności, a także nakazanie ADIF-owi przywrócenia L. Airy Pascuala do pracy w ramach personelu ADIF-u.
- 17 Wspomniany sąd uwzględnił powództwo L. Airy Pascuala, stwierdzając bezskuteczność zwolnienia oraz nakazując ADIF-owi wypłacenie mu kwoty odszkodowania w wysokości 28 793,29 EUR. Luis Aira Pascual z kolei musiał zwrócić Algeposie odszkodowanie w wysokości 9 557,87 EUR, wypłacone mu przez nią tytułem rozwiązania jego umowy o pracę.
- 18 Ten sam sąd stwierdził, że ADIF – odmawiając wstąpienia w prawa Algeposy związane ze stosunkiem pracy łączącym ją z L. Airą Pascuałem – naruszył obowiązek wynikający z wykładni art. 44 Estatuto de los Trabajadores zgodnej z dyrektywą 2001/23. Doszło bowiem do przejęcia przedsiębiorstwa, ponieważ rozpatrywana w postępowaniu głównym usługa nadal była świadczona za pomocą tych samych istotnych dla jej świadczenia urządzeń, na rzecz tego samego klienta i w tych samych obiektach.
- 19 ADIF wniósł od tego orzeczenia Juzgado de lo Social n° 10 de Bilbao apelację do Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (sądu najwyższego wspólnoty autonomicznej Kraju Basków).
- 20 Ten ostatni sąd jest zdania, że Trybunał nie rozpatrywał jeszcze kwestii, czy pojęcie przejęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy 2001/23 obejmuje wypadki przejęcia bezpośredniego zarządzania usługą publiczną przez przedsiębiorstwo zobowiązane do świadczenia tej usługi, gdy po pierwsze, przedsiębiorstwo to postanawia realizować to zarządzanie za pomocą własnego personelu, bez przejmowania personelu kontrahenta, któremu wcześniej powierzyło wspomniane zarządzanie,

oraz po drugie, istotne dla realizacji wspomnianej usługi używane przedmioty materialne zawsze należały do wspomnianego przedsiębiorstwa publicznego, które wymagało, aby ten kontrahent ich używał.

- 21 W tych okolicznościach Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 1 [ust. 1] pkt b) dyrektywy Rady 2001/23 w związku z art. 4 ust. 1 tej dyrektywy sprzeciwia się wykładni mającego ją wykonywać ustawodawstwa hiszpańskiego, która zwalnia z obowiązku wstąpienia w stosunek pracy z uwagi na to, że przedsiębiorstwo sektora publicznego, zobowiązane do świadczenia usługi nieodłącznie związanej z jego własną działalnością, wykonujące usługę w drodze zamówienia i wskazujące istotne środki materialne, nakazując wykonawcy korzystanie z tych środków, decyduje się nie przedłużać zlecenia i przejąć jego bezpośrednią realizację przy pomocy własnego personelu, wykluczając personel zatrudniony przez wykonawcę, w rezultacie czego usługa jest nadal wykonywana bez zmian innych niż te dotyczące wymiany pracowników wykonujących czynności oraz przekazania jej innemu przedsiębiorcy?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 22 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w ramach ustanowionej w art. 267 TFUE procedury współpracy między sądami krajowymi a Trybunałem do Trybunału należy udzielenie sądowi krajowemu użytecznej odpowiedzi, która umożliwi mu rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu. W tym aspekcie do Trybunału należy – gdy zajdzie taka potrzeba – przeformułowanie przedstawionych mu pytań (wyroki: Krüger, C-334/95, EU:C:1997:378, pkt 22, 23; a także Bjankow, C-249/11, EU:C:2012:608, pkt 57).
- 23 W niniejszym wypadku poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23 należy interpretować w ten sposób, że zakresem zastosowania tej dyrektywy jest objęta sytuacja, w której przedsiębiorstwo publiczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą na przeładunku jednostek transportu intermodalnego powierza w drodze umowy o zarządzanie usługami publicznymi wykonywanie tej działalności innemu przedsiębiorstwu, udostępniając mu niezbędną infrastrukturę i niezbędny sprzęt, których jest właścicielem, a następnie postanawia rozwiązać tę umowę bez przejmowania personelu tego ostatniego przedsiębiorstwa ze względu na to, że od tej chwili samo będzie prowadziło wspomnianą działalność za pomocą własnego personelu.
- 24 Aby udzielić odpowiedzi na przeformułowane w ten sposób pytanie, należy wskazać, po pierwsze, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2001/23 akt ten znajduje zastosowanie do przedsiębiorstw publicznych prowadzących działalność gospodarczą, bez względu na to, czy działają one dla osiągnięcia zysku.
- 25 A zatem Trybunał orzekł, że okoliczność, iż przejmujący jest osobą prawną prawa publicznego, nie pozwala wykluczyć, że doszło do przejęcia objętego zakresem stosowania dyrektywy 2001/23 (zob. podobnie wyrok CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 26 A zatem fakt, że rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym osoba prawna jest przedsiębiorstwem publicznym świadczącym usługę publiczną, nie wyłącza jej z zakresu zastosowania dyrektywy 2001/23.
- 27 Po drugie, należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2001/23 akt ten ma zastosowanie do każdego przypadku przejęcia przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu przez innego pracodawcę w wyniku prawnego przeniesienia własności lub łączenia.

- 28 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że zakres zastosowania tej dyrektywy obejmuje wszystkie wypadki zmiany, w ramach stosunków umownych, osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa, która wykonuje obowiązki pracodawcy w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa, bez względu na to, czy przeniesiono własność środków materialnych (zob. wyroki: Abler i in., C-340/01, EU:C:2003:629, pkt 41; a także CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, pkt 30).
- 29 A zatem Trybunał stwierdził, że dyrektywę 2001/23 stosuje się do sytuacji, w której przedsiębiorstwo zlecające innemu przedsiębiorstwu faktyczne wykonanie prac postanawia rozwiązać tę umowę i wykonywać te prace samodzielnie (zob. podobnie wyrok CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, pkt 31).
- 30 Z powyższego wynika, że nie można wykluczyć, iż dyrektywa 2001/23 ma zastosowanie do sytuacji, w której przedsiębiorstwo publiczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą na przeładunku jednostek transportu intermodalnego powierza w drodze umowy o zarządzanie usługami publicznymi wykonywanie tej działalności innemu przedsiębiorstwu, a następnie postanawia rozwiązać tę umowę i samo wykonywać wspomnianą działalność za pomocą własnego personelu.
- 31 Po trzecie, należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2001/23, aby akt ten miał zastosowanie, przejęcie musi dotyczyć jednostki gospodarczej, która zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa czy pomocnicza.
- 32 W celu ustalenia, czy ten warunek faktycznie został spełniony, należy wziąć pod rozwagę wszystkie okoliczności faktyczne omawianej transakcji, do których zalicza się w szczególności rodzaj danego przedsiębiorstwa lub zakładu, przejęcie lub brak przejęcia składników majątkowych takich jak budynki i ruchomości, wartość składników niematerialnych w chwili przejęcia, przejęcie lub brak przejęcia większości pracowników przez nowego pracodawcę, przejęcie lub brak przejęcia klienteli, a także stopień podobieństwa działalności prowadzonej przed przejęciem i po przejęciu oraz czas ewentualnego zawieszenia tej działalności. Okoliczności te stanowią jednakże tylko pojedyncze elementy oceny, która musi być dokonana całościowo, i z tego względu nie mogą być oceniane osobno (zob. wyroki: Abler i in., C-340/01, EU:C:2003:629, pkt 33, 34; a także CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 33 W szczególności Trybunał stwierdził, że w swojej ocenie okoliczności faktycznych charakteryzujących daną transakcję sąd krajowy powinien zwłaszcza uwzględnić rodzaj przedsiębiorstwa lub zakładu, którego dotyczy transakcja.
- 34 Z powyższego wynika, że waga poszczególnych kryteriów charakteryzujących fakt przejęcia w rozumieniu dyrektywy 2001/23 musi się różnić w zależności od prowadzonej działalności, to jest metod produkcji lub eksploatacji, które stosuje się w danym przedsiębiorstwie, zakładzie lub w danej części zakładu (zob. podobnie wyrok Abler i in., C-340/01, EU:C:2003:629, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 35 Wprawdzie Trybunał orzekł w tym względzie, że w branży, w której działalność opiera się zasadniczo na sile roboczej, tożsamość jednostki gospodarczej nie może zostać utrzymana, jeśli nie doszło do przejęcia zasadniczej części pracowników przez domniemanego przejmującego (zob. podobnie wyrok CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, pkt 41).
- 36 Jednakże w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym należy przede wszystkim wskazać, że rozpatrywanej działalności gospodarczej – a mianowicie usług przeładunku jednostek transportu intermodalnego – nie można uznać za działalność opierającą się zasadniczo na sile roboczej w zakresie, w jakim wymaga ona znacznego sprzętu.

- 37 Jak wynika bowiem z postanowienia odsyłającego, w ramach umowy o zarządzanie usługami publicznymi zawartej z Algeposą ADIF udostępnił Algeposie żurawie i lokale, które wydają się niezbędne do wykonywania rozpatrywanej w postępowaniu głównym działalności. Działalność ta opiera się zatem zasadniczo na sprzęcie.
- 38 Następnie, jeśli chodzi o okoliczność, że składniki materialne niezbędne do prowadzenia rozpatrywanej w postępowaniu głównym działalności zawsze należały do ADIF-u, należy wskazać, że zgodnie z przytoczonym w pkt 28 niniejszym wyroku orzecznictwem kwestia, czy własność składników materialnych została przeniesiona, nie jest istotna dla celów stosowania dyrektywy 2001/23.
- 39 W tym względzie Trybunał orzekł, że okoliczność, iż składniki materialne przejęte przez nowego przedsiębiorcę nie należały do jego poprzednika, lecz zostały po prostu udostępnione przez zleceniodawcę, nie może wykluczać istnienia przejęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu wspomnianej dyrektywy (zob. podobnie wyrok Abler i in., C-340/01, EU:C:2003:629, pkt 42).
- 40 Z powyższego wynika, jak wskazała w uwagach na piśmie Komisja Europejska, że wykładnia art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2001/23 wykluczająca z zakresu zastosowania tej dyrektywy sytuację, w której składniki materialne niezbędne do prowadzenia rozpatrywanej działalności nigdy nie przestały należeć do przejmującego, pozbawiłaby wspomnianą dyrektywę części jej skuteczności (effet utile).
- 41 Wreszcie, jeśli chodzi o brak przejęcia przez ADIF personelu Algeposy, należy wskazać, że Trybunał orzekł już, iż brak przejęcia przez nowego przedsiębiorcę istotnej części – jeśli chodzi o liczbę i kompetencje pracowników – załogi jego poprzednika oddelegowanej do wykonywania tej działalności nie wystarcza, aby wykluczyć istnienie przejęcia jednostki utrzymującej swoją tożsamość w rozumieniu dyrektywy 2001/23 w branży, takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której działalność opiera się zasadniczo na sprzęcie. Odmienne wykładnia byłaby niezgodna z głównym celem wspomnianej dyrektywy polegającym na utrzymaniu umów o pracę pracowników zbywającego, nawet wbrew woli przejmującego (zob. podobnie wyrok Abler i in., C-340/01, EU:C:2003:629, pkt 37).
- 42 W konsekwencji brak przejęcia pracowników Algeposy przez ADIF nie może wykluczać, iż rozpatrywana w postępowaniu głównym jednostka gospodarcza utrzymała swoją tożsamość, ani w rezultacie stanowić przeszkody dla zaistnienia przejęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu tej dyrektywy.
- 43 W końcu sąd odsyłający powinien ustalić – w świetle powyższych rozważań i przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych charakteryzujących rozpatrywaną transakcję – czy w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym ma miejsce przejęcie przedsiębiorstwa czy też nie.
- 44 W tych okolicznościach na przedstawione pytanie należy udzielić następującej odpowiedzi: art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23 należy interpretować w ten sposób, że zakresem zastosowania tej dyrektywy jest objęta sytuacja, w której przedsiębiorstwo publiczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą na przeładunku jednostek transportu intermodalnego powierza w drodze umowy o zarządzanie usługami publicznymi wykonywanie tej działalności innemu przedsiębiorstwu, udostępniając mu niezbędną infrastrukturę i niezbędny sprzęt, których jest właścicielem, a następnie postanawia rozwiązać tę umowę bez przejmowania personelu tego ostatniego przedsiębiorstwa ze względu na to, że od tej chwili samo będzie prowadziło wspomnianą działalność za pomocą własnego personelu.

W przedmiocie kosztów

- 45 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że zakresem zastosowania tej dyrektywy jest objęta sytuacja, w której przedsiębiorstwo publiczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą na przeładunku jednostek transportu intermodalnego powierza w drodze umowy o zarządzanie usługami publicznymi wykonywanie tej działalności innemu przedsiębiorstwu, udostępniając mu niezbędną infrastrukturę i niezbędny sprzęt, których jest właścicielem, a następnie postanawia rozwiązać tę umowę bez przejmowania personelu tego ostatniego przedsiębiorstwa ze względu na to, że od tej chwili samo będzie prowadziło wspomnianą działalność za pomocą własnego personelu.

Podpisy